

Muzeum Polskich Formacji Granicznych

<https://muzeumsg.strazgraniczna.pl/muz/formacje-ochrony-granic/biografie/1918-1939/kadra/g-j/wladyslaw-ganicki/73679,Wladyslaw-Ganicki.html>
28.09.2026, 14:43

Władysław Ganicki – urodził się 16.04.1897 r. w Garskim Siole (Rosja), syn Ignacego i Pauliny, żołnierz Wojska Polskiego, podoficer zawodowy, uczestnik walk o niepodległość i granice II Rzeczypospolitej.

Ukończył sześć klas gimnazjum realnego w Tyflisie (obecnie Tbilisi, Gruzja). W 1915 r. został powołany do armii rosyjskiej i służył na froncie kaukaskim. Po rewolucji 1917 r. nie powrócił do armii rosyjskiej, lecz wstąpił do polskich formacji wojskowych na Kaukazie, a następnie do oddziałów polskich związanych z Armią Ochotniczą gen. Denikina. Od 1918 r. służył w 4 Dywizji Strzelców Polskich gen. Lucjana Żeligowskiego, z którą przeszedł szlak bojowy przez Kubań, Besarabię i Galicję Wschodnią. Po powrocie do kraju służył m.in. w 29 Pułku Strzelców Kanłowskich. Po zakończeniu działań wojennych pozostał w służbie zawodowej. Od 1922 r. był związany z Warszawą i Wojskowym Włózieniem Śledczym nr 1 przy ul. Dzikiej.

Prawdopodobnie od 1928 r. służył w Centralnej Szkole Podoficerskiej KOP w Osowcu. Zgodnie z rozkazem Dowódcy KOP nr 12 z 14.03.1930 r. został przeniesiony etatowo, służbowo i gospodarczo ze szkoły w Osowcu do 23 Batalionu KOP w Oranach. W batalionie pełnił służbę początkowo w drużynie dowódcy, od 23.09.1931 r. w 3 kompanii odwodowej, od 30.03.1932 r. w 3 kompanii granicznej, a od 19.03.1933 r. w 1 kompanii granicznej na stanowisku dowódcy strażnicy „Wiciny” na granicy polsko-litewskiej. Dnia 25.10.1933 r. przeniesiony do Batalionu KOP „Sejny”. Z dniem 30.09.1934 r. sierż. zaw. Władysław Ganicki został przeniesiony w stan spoczynku z powodu trwałej niezdolności do służby wojskowej.

Po zakończeniu służby wojskowej Władysław Ganicki pracował w Poczcie Polskiej, najpierw w Suwałkach, następnie w Łowiczu. Po zajęciu Polski przez Niemcy został 16.02.1940 r. aresztowany w Łowiczu przez żandarmerię niemiecką. Miejsce i data jego zgonu są nieznane. W przekazach rodzinnych pojawiła się informacja o śmierci w obozie koncentracyjnym KL Stutthof w 1944 r., jednak nie została potwierdzona.

Odznaczony Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921 (w 1928 r.), Medalem Dziesięciolecia Odzyskanej Niepodległości (w 1928 r.), Odznaką Korpusu Ochrony Pogranicza „Za Służbę Graniczną” (w 1932 r.), Medalem Niepodległości (w 1934 r.) oraz Krzyżem Walecznych.

W 1922 r. poślubił Helenę Błaszczuk. Mieli dwie córki: Mirosławę i Wieńczysławę.

Opracował: **Marcin Wilczyński**, uzupełnienie **Katarzyna Promińska**.

